

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Obo/12/2016
Identifikačné číslo spisu:	7095899708
Dátum vydania rozhodnutia:	29.03.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hullová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:7095899708.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hullovej a členiek senátu JUDr. Andrey Moravčíkovej, PhD. a JUDr. Ivany Izakovičovej, v spore žalobcu AMERICAN ART ADVISORS LLC, L 12000077213, so sídlom 320 85 th Street 14, Miami Beach, FL 33141, Spojené štáty americké, zastúpeného VRBA & PARTNERS s.r.o., so sídlom Sliezska 9, Bratislava, IČO: 35 918 225, proti žalovanej 1/ JUDr. Daniele Strakovej, správkyňi konkurznej podstaty úpadcu Záhradníctvo, sadovníctvo, stavebníctvo J-L-V spoločnosť s ručením obmedzeným Prešov, so sídlom Pod Kamenou bránou 5, Prešov, IČO: 31 650 074, proti žalovanému 2/ C.. I. X., bytom P. XX, P., proti žalovanému 3/ L.. P. G., bytom M. XX, T. a proti žalovanému 4/ P.. U. L., bytom F. P. X., P., zastúpenému JUDr. Michalom Kačuro, bytom Tomášikova 36, Prešov, o zaplatenie sumy 424.981,74,-Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaných 3/ a 4/ proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 14Cb/24/1995 - 445 z 27. januára 2016, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 14Cb/24/1995- 445 z 27. januára 2016 z r u š u j e a v e c mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „krajský súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 14Cb/24/1995-445 z 27. januára 2016 žalobu proti žalovaným 3/ a 4/ zamietol. Žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanému 4/ trovy konania vo výške 2.815,03,-Eur na účet jeho právneho zástupcu do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

2. V odôvodnení rozsudku uviedol, že právny predchodca žalobcu (ďalej aj „žalobca“) sa podanou žalobou domáhal proti žalovanému 1/ zaplatenia sumy 12.803.000,- Sk titulom nesplateného úveru spolu s úrokmi v sume 3.357.139,93,-Sk k 31.10.1994 a od 1.11.1994 dohodnutými zvýšenými úrokmi vo výške 30 % z istiny a ďalej zaplatenia sumy 539.307,90,-Sk titulom nesplateného krátkodobého úveru spolu s úrokmi 219.976,46,-Sk k 31.10.1994 a od 1.11.1994 zvýšenými úrokmi vo výške 30 % z istiny. Podaním z 24. júla 2001 žalobca zmenil pôvodne uplatnený petít žaloby a zároveň rozšíril žalobu proti žalovaným 2/, 3/ a 4/ ako spoluvlastníkom zálohu v zmysle záložnej zmluvy č. 1/92 z 27. apríla 1992 (ďalej aj „záložná zmluva“). Uznesením z 28. januára 2002 krajský súd podľa ust. § 92 ods. 1 OSP pripustil do konania žalovaných 2/, 3/ a 4/ ako spoluvlastníkov založenej veci a uznesením z 5. februára

2002 pripustil zmenu petitu žaloby, v zmysle ktorej žalobca navrhol, aby súd zaviazal žalovaného 1/ zaplatiť žalobcovi z krátkodobého úveru sumu 539 307,90 Sk s príslušenstvom a žalovaných 1/, 2/, 3/ a 4/ zaplatiť žalobcovi z dlhodobého úveru sumu 12.803.000,-Sk s príslušenstvom s tým, že plnením jedného zo žalovaných zanikne v rozsahu plnenia povinnosť ostatných žalovaných, pričom vo vzťahu k žalovaným 2/, 3/ a 4/ je žalobca oprávnený domáhať sa uspokojenia svojej pohľadávky iba z predmetu zálohu, t. j. predaja založených nehnuteľností, zapísaných na LV č. XXXX, kat. územia P..

3. V merite veci bolo rozhodnuté rozsudkom č. k. 14Cb/24/1995 - 91 z 31. mája 2002 tak, že prvou výrokovou vetou rozsudku žalovaný 1/ bol zaviazaný zaplatiť žalobcovi sumu 534.307,90,-Sk s príslušenstvom, druhou výrokovou vetou rozsudku žalovaní 1/, 2/, 3/ a 4/ boli zaviazaní zaplatiť žalobcovi sumu 12.803.000,-Sk s príslušenstvom s tým, že žalobca je oprávnený domáhať sa uspokojenia svojej pohľadávky proti žalovaným 2/, 3/ a 4/ len z výtťažku predaja založených nehnuteľností, zapísaných na LV č. XXXX, kat. územia P. a treťou výrokovou vetou rozsudku bola zamietnutá žaloba v prevyšujúcej časti, týkajúcej sa príslušenstva pohľadávky.

4. Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „odvolací súd" alebo „NS SR") č. k. 1Obo/63/2011- 415 z 13. augusta 2013 bol zrušený rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 14Cb/24/1995- 91 z 31. mája 2002 v odvolaniach napadnutej druhej výrokovej vete rozsudku vo vzťahu k žalovaným 3/ a 4/ a vec v tejto časti bola vrátená krajskému súdu na ďalšie konanie. Rozsudok krajského súdu z 31. mája 2002 je právoplatný v prvej výrokovej vete, tretej výrokovej vete a druhej výrokovej vete vo vzťahu k žalovaným 1/ a 2/.

5. Po zrušení rozsudku bolo vo veci nariadené pojednávanie dňa 27. januára 2016. Podaním, doručeným súdu dňa 26. januára 2016, právny zástupca žalobcu ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní z dôvodu, že podľa informácií získaných od žalobcu, dochádza k postúpeniu žalovanej pohľadávky na tretiu osobu, pričom vzhľadom na miesto sídla postupníka, zmluvu o postúpení pohľadávky nebude možné doručiť súdu do termínu pojednávania. Z uvedeného dôvodu žiadal o odročenie pojednávania s tým, že zmluvu o postúpení pohľadávky zašle súdu ihneď po jej doručení spolu so žiadosťou o zmenu účastníka konania. Krajský súd žiadosť o odročenie pojednávania neakceptoval a pojednávanie vykonal v neprítomnosti žalobcu, pretože dospel k záveru, že neexistuje dôležitý dôvod, pre ktorý by sa pojednávanie malo odročiť.

6. Predmetom konania, po čiastočnom zrušení rozsudku, zostala žaloba na zaplatenie istiny úveru vo výške 12.803.000,- Sk s príslušenstvom vo vzťahu k žalovaným 3/ a 4/ s tým, že plnením jedného zo žalovaných zanikne v rozsahu plnenia povinnosť druhého žalovaného, pričom vo vzťahu k žalovaným 3/ a 4/ je žalobca oprávnený domáhať sa uspokojenia pohľadávky iba z výtťažku predaja založených nehnuteľností, zapísaných na LV č. XXXX, kat. územia P., ktorých spoluvlastníkmi sú títo žalovaní.

7. Krajský súd zistil, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným 1/ bola dňa 27. apríla 1992 uzavretá úverová zmluva č. 1/92, na základe ktorej bol žalovanému 1/ poskytnutý úver vo výške 14.508.000,-Sk, pri dohodnutej úrokovej sadzbe 16,3 % a úrokoch z omeškania vo výške 30 %. Na úverovú zmluvu č. 1/92 bola žalobcovi zaplatená suma 1.705.000,- Sk. Úver zostal neuhradený v sume 12.803.000,- Sk spolu s prislúchajúcimi úrokmi a úrokmi z omeškania.

8. Medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným 1/ bola dňa 27. apríla 1992 uzavretá záložná zmluva č. 1/92. Jej predmetom bolo zriadenie záložného práva na nehnuteľný majetok špecifikovaný v článku I. bode 1 zmluvy, podľa ktorého vlastními zapísaných nehnuteľností sú C.. I. X., L.. P. G. a P.. U. L., a to každý v spoluvlastníckom podiele 1/3. Záložná zmluva bola uzavretá na zabezpečenie pohľadávky záložného veriteľa podľa úverovej zmluvy č. 1/92. Zo záhlavia záložnej zmluvy vyplýva, že bola uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu ako záložným veriteľom a žalovaným 1/, pričom na zadnej strane je záložná zmluva opatrená pečiatkou a podpisom žalovaného 1/ a banky ako záložného veriteľa. Vlastníkom založených nehnuteľností nebol žalovaný 1/, ale žalovaní 2/, 3/ a 4/ ako fyzické osoby - spoluvlastníci zálohu. Z ustanovenia § 151d ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ") vyplýva, že záložca má byť vlastníkom veci alebo vlastní má vysloviť súhlas so založením veci. Keďže

záložca nebol vlastníkom založených nehnuteľností a vlastníci nehnuteľností s ich založením nevyslovili súhlas, krajský súd dospel k záveru, že záložné právo k nehnuteľnostiam, špecifikovaným v záložnej zmluve, platne nevzniklo. Z uvedeného dôvodu krajský súd žalobu proti žalovaným 3/ a 4/ zamietol. S poukazom na uvedený záver ďalej už neskúmal, na aké obdobie bola záložná zmluva uzavretá.

9. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) a v konaní úspešnému žalovanému 4/ priznal náhradu trov konania vo výške 2.815,03,-Eur.

10. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca (ďalej aj „odvolateľ“) v zákonom stanovenej lehote odvolanie spolu s návrhom na pripustenie zmeny účastníka konania podľa ust. § 92 ods. 2 a 3 OSP. Odvolanie odôvodnil tým, že krajský súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a žalobcovi ako účastníkovi konania sa postupom krajského súdu odňala možnosť konať pred súdom.

11. Odvolateľ poukázal na ust. § 151d OZ, z ktorého vyplýva, že so súhlasom vlastníka zálohu je oprávnený dať vec do zálohu aj nevlastník zálohu. Keďže záložná zmluva bola podpísaná na strane záložcu žalovanými 2/, 3/ a 4/, ktorí v tom čase boli jedinými konateľmi záložcu, jedinými spoločníkmi záložcu a súčasne aj jedinými spoluvlastníkmi zálohu, je toho názoru, že žalovaní 2/, 3/, a 4/ podpisom záložnej zmluvy vyjadrili minimálne konkludentný súhlas so založením nehnuteľností záložcom v prospech záložného veriteľa. Opačné tvrdenie žalovaných, že oni síce všetci traja záložnú zmluvu podpísali, no so vznikom záložného práva nesúhlasili, považuje za nezmyselné a nelogické. Pokiaľ by žalovaní 2/, 3/ a 4/ so vznikom záložného práva nesúhlasili, prečo by potom záložnú zmluvu podpísali? Tvrdenie, že oni ako fyzické osoby nemajú nič spoločné s konateľmi spoločnosti, ktorá konala prostredníctvom nich, považuje za účelové. V danom prípade (okrem toho, že boli dodržané všetky podmienky vzniku záložného práva) treba chrániť aj dobromyselnosť záložného veriteľa, ktorý pri uzavieraní záložnej zmluvy mal „oproti sebe“ fyzické osoby, ktoré boli spoluvlastníkmi zálohu a tieto fyzické osoby súčasne ako konatelia záložcu (nevlastníka zálohu) záložnú zmluvu podpísali a neprejavili nič, z čoho by bolo možné usudzovať, že so vznikom záložného práva nesúhlasia. Súhlas žalovaných 2/, 3/ a 4/ so zriadením záložného práva je zrejmy aj z toho, že títo následne vykonali aj písomné úkony smerujúce k vzniku a registrácii záložného práva na štátnom notárstve.

12. Odvolateľ upriamil pozornosť na to, že právny predchodca žalobcu poskytol spoločnosti s ručením obmedzeným Záhradníctvo, sadovníctvo, stavebníctvo J-L-V Prešov úver na zaplatenie kúpnej ceny nehnuteľností, nadobudnutých žalovanými 2/, 3/ a 4/, ku ktorým títo pri podpise úverovej zmluvy zriadili aj záložné právo, pričom vznik záložného práva k nehnuteľnostiam bol nevyhnutnou podmienkou poskytnutia úveru. Terajšia výpoveď žalovaných 3/ a 4/ je tak v úplnom rozpore s prejavom ich vôle, konaním a hospodárskymi záujmami v čase poskytnutia úveru a uzavretia záložnej zmluvy. Neplatnosť právneho úkonu predsa nemôže byť určená výlučne na základe toho, že osoba, ktorá právny úkon podpísala bez nátlaku, slobodne a vážne, neskôr začne účelovo tvrdiť, že s tým, čo podpísala nesúhlasila. Je preto toho názoru, že záložné právo na základe záložnej zmluvy č. 1/92 platne vzniklo.

13. Podľa názoru odvolateľa, postúpenie pohľadávky, ktorá je predmetom konania, je tak vážnou a pre konanie dôležitou skutočnosťou, že za účelom preukázania postúpenia pohľadávky mal krajský súd pojednávanie odročiť. Tým, že súd jeho žiadosti nevyhovel, vo veci konal a následne aj rozhodol, svojím postupom odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom.

14. Ďalej odvolateľ poukázal na to, že od vyhlásenia prvého rozsudku vo veci, kedy žalovaní 2/, 3/ a 4/ boli podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností, došlo k zrušeniu a vyporiadaniu ich podielového spoluvlastníctva a k vyvlastneniu časti nehnuteľností v prospech Slovenskej republiky. V odvolaní preto navrhol zmenu pôvodne uplatneného petitu.

15. V závere odvolania odvolateľ poukázal na to, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok, ktorú pripojil k odvolaniu, došlo k postúpeniu žalovanej pohľadávky a všetkých práv s ňou spojených zo žalobcu na spoločnosť AMERICAN ART ADVISORS LLC. Navrhol preto, aby súd rozhodol o tom, že

podľa ust. § 92 ods. 2 a 3 OSP na miesto žalobcu vstupuje do konania spoločnosť AMERICAN ART ADVISORS LLC, so sídlom 320 85 th Street 14, Miami Beach, FL 331 41, Spojené štáty americké, IČO: L 12000077213, ktorá so svojim vstupom do konania vyslovila súhlas.

16. Z vyššie uvedených dôvodov odvolateľ navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, resp. aby vo veci sám rozhodol v zmysle uplatnenej zmeny žaloby.

17. K odvolaniu sa písomne vyjadrili žalovaní 3/ a 4/.

18. Žalovaný 3/ uviedol, že v záložnej zmluve č. 1/92 je síce uvedený nehnuteľný majetok, avšak absentuje, kto je jeho vlastníkom. Účastníkmi záložnej zmluvy boli výlučne právnické osoby, a to VÚB, a. s. a Záhradníctvo, sady, stavebníctvo J-L-V spoločnosť s ručením obmedzeným Prešov. Obsah záložnej zmluvy je preto prejavom vôle týchto právnických osôb, a nie fyzických osôb, konajúcich za tieto právnické osoby, ako to účelovo vykladá žalobca. Poukázal na rozsudok NS SR sp. zn. 4Obo/248/1997, z ktorého vyplýva, že „nevlastník nehnuteľnosti nemôže bez výslovného súhlasu vlastníka platne uzavrieť zmluvu o zriadení záložného práva“, ďalej na judikát NS ČR sp. zn. 1Odon/110/1997 zo 7. októbra 1998, podľa ktorého „výkladom možno zisťovať iba obsah právneho úkonu, nemožno ním však prejav vôle dopĺňať“ a na rozhodnutie NS ČR sp. zn. 5Cmo/33/1994 z 27. septembra 1994 (judikát č. 13189/CZ) z ktorého vyplýva, že „záložné právo je akcesorickým záväzkom, ktorého existencia je podmienená existenciou alebo aspoň predpokladanou existenciou budúceho dlhu. Ak veriteľ uzatvoril úverovú zmluvu so spoločnosťou s ručením obmedzeným, ale záložná zmluva uvádza ako zabezpečený dlh pohľadávku veriteľa voči fyzickej osobe, nie je tým zabezpečený tento úver, aj keď ide o konateľov spoločnosti. K neexistujúcemu dlhu voči konateľom spoločnosti, záložné právo vzniknúť nemohlo“.

19. Ďalej žalovaný 3/ poukázal na to, že záložná zmluva bola uzavretá na dobu určitú do 10. januára 1999, teda záložné právo zaniklo uplynutím času. Dodatok č. 1 k záložnej zmluve nebol evidovaný v evidencii nehnuteľností Správou katastra Prešov, resp. príslušným štátnym notárstvom, aj keď z ust. § 151b ods. 6 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. vyplýva, že pre účinky záložnej zmluvy k nehnuteľnostiam je potrebná jej registrácia na štátnom notárstve. Keďže v danom prípade k tomu nedošlo, nenastali právne účinky dodatku č. 1.

20. Žalovaný 3/ nesúhlasil ani s tým, že žalobcovi bola odňatá možnosť konať pred súdom tým, že súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu. Zo zmluvy o postúpení pohľadávky vyplýva, že táto bola uzavretá medzi postupcom a postupníkom už dňa 27. decembra 2014, teda právny zástupca žalobcu - v čase vyhotovenia žiadosti o odročenie pojednávania - o tejto skutočnosti vedel. Namietal tiež, že postupca bol povinný dodržať ust. § 526 ods. 1 OZ a postúpenie pohľadávky oznámiť bez zbytočného odkladu po uzavretí zmluvy o postúpení pohľadávky. Žalobca DOLPHINS CORPORATION LTD. a ani jeho právny zástupca neboli legitimovaní na účasť v tomto konaní, vrátane podania odvolania, keďže súd doposiaľ nerozhodol o pripustení zmeny účastníka na strane žalobcu podľa ust. § 92 OSP. Návrh na pripustenie účastníka konania na strane žalobcu, ktorý je súčasťou odvolania, by preto súd mal vylúčiť na samostatné konanie.

21. Na základe vyššie uvedeného navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil ako vecne správny.

22. Žalovaný 4/ vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že rozhodnutie krajského súdu je založené na správnom skutkovom základe a právnom posúdení veci a je aj dostatočne odôvodnené.

23. Žalobcov výklad ohľadne platnosti záložnej zmluvy, vo vzťahu k nemu ako fyzickej osobe, je v rozpore s úverovou zmluvou č. 1/92, v ktorej žalobca uviedol, že podnikateľ, ktorému poskytol úver, ručí za jeho návratnosť nehnuteľným majetkom. Tento výklad je v rozpore aj so záložnou zmluvou, v ktorej niet žiadnej zmienky o tom, že žalovaný 4/ svojím podpisom ako konateľ obligáčného dlžníka,

súhlasil so založením svojich nehnuteľností aj ako fyzická osoba. Na základe záložnej zmluvy preto nevzniklo záložné právo v prospech záložného veriteľa.

24. Ďalej žalovaný 4/ poukázal na to, že zmluva o postúpení pohľadávky medzi postupcom a postupníkom bola uzavretá dňa 27. decembra 2014, kedy postupca - žalobca v konaní stratil hmotnoprávnu legitímáciu. Právny zástupca žalobcu zastupoval žalobcu už v roku 2013, preto nie je možné, aby nemal vedomosť o postúpení pohľadávky postupcom v roku 2014. Z uvedeného dôvodu neexistoval žiadny dôležitý dôvod na odročenie pojednávania.

25. S poukazom na vyššie uvedené žalovaný 4/ navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny a priznal mu náhradu trov právneho zastúpenia v sume 471,51,-Eur.

26. K vyjadreniam žalovaných 3/ a 4/ zaslal žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyjadrenia, v ktorých uviedol, že záložné právo vzniklo s výslovným súhlasom vlastníkov zálohu, ktorí svoj súhlas vyjadrili podpisom záložnej zmluvy. Záložné právo slúžilo na zabezpečenie pohľadávky banky z úveru, pričom finančné prostriedky získané z úveru boli použité na zaplatenie, resp. refinancovanie kúpnej ceny za záloh, ktorý bol nadobudnutý žalovanými 2/ až 4/ a mal byť prevedený na záložcu. O súhlase žalovaných 2/ až 4/ so vznikom záložného práva svedčí aj ich ďalšie konanie, a to žiadosť o registráciu záložného práva a akceptovanie existencie záložného práva počas cca 10-tich rokov. V danom prípade nemožno oddeliť vedomie a vôľu záložcu (právnickej osoby) a vedomie a vôľu jej jednotlivých spoločníkov, konateľov a vlastníkov zálohu.

27. Judikát č. 13189/CZ (sp. zn. 5Cmo/33/94), na ktorý sa odvolávajú žalovaní, sa vzťahuje na úplne iný skutkový stav a z tohto dôvodu je v tomto konaní nepoužiteľný. Rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 9Cbi 1/2012-481 (na ktorý sa odvoláva žalovaný 3/) sa týkal vylúčenia veci z konkurznej podstaty úpadcu, pričom k vylúčeniu veci (zálohu) z konkurznej podstaty došlo z toho dôvodu, že v čase uzavretia záložnej zmluvy a dodatku č. 1 k nej, platná právna úprava neumožňovala založený majetok považovať za majetok, ktorý tvorí konkurznú podstatu. Za takýto majetok sa mohol považovať až majetok založený za účinnosti zákona č. 238/2000 Z.z., ktorý nadobudol účinnosť po podpísaní záložnej zmluvy a jej dodatku. S daným záverom sa stotožnil aj NS SR v následnom rozsudku č. k. 4Obo/20/2014-519 z 29. júla 2015.

28. K námietke žalovaného 3/, že dodatok č. 1 k záložnej zmluve nebol registrovaný na štátnom notárstve uviedol, že ustanovenie žiadneho právneho predpisu neurčovalo, že dodatok k záložnej zmluve, na základe ktorej záložné právo už vzniklo a bolo registrované, bolo potrebné registrovať za účelom nadobudnutia jeho účinku. Predmetné záložné právo riadne vzniklo a po jeho vzniku sa záložca a jeho veriteľ so súhlasom vlastníka zálohu písomne dohodli na zmene trvania záložného práva, čo je právne prípustné, a preto nebolo potrebné dodatok k záložnej zmluve registrovať na štátnom notárstve.

29. K námietkam vo vzťahu k jeho žiadosti o odročenie pojednávania uviedol, že neexistuje dôvod, prečo by právny zástupca žalobcu na pojednávaní dňa 27. januára 2016 nepredložil súdu zmluvu o postúpení pohľadávok a nepredniesol návrh na zmenu účastníka konania, ak by v uvedený deň zmluvu mal v držbe. Pokiaľ žalovaní 3/ a 4/ spochybnili oprávnenie spoločnosti DOLPHINS CORPORATION LTD. a jej právneho zástupcu konať vo veci z dôvodu, že zmluva o postúpení pohľadávok nadobudla účinnosť dňa 27. decembra 2014 a oznámenie o postúpení pohľadávky bolo žalovaným 3/ a 4/ doručené až v roku 2016, odvolateľ poukázal na ust. § 530 OZ, z ktorého vyplýva, že „na žiadosť postupníka môže postupca vymáhať postúpený nárok sám vo svojom mene a na účet postupníka. Ak postúpenie pohľadávky sa oznámilo alebo preukázalo dlžníkovi (§ 526), môže postupca pohľadávku vymáhať iba v prípade, že ju nevymáha postupník a postupca preukáže dlžníkovi súhlas postupníka s týmto vymáhaním. Z bodu 3.3 Zmluvy o postúpení pohľadávky vyplýva, že „postupca súhlasí s tým, aby postupník vstúpil na miesto postupcu do všetkých a akýchkoľvek konaní, predmetom ktorých je vymáhanie ktorejkoľvek z pohľadávok a/alebo predmetom ktorých je akékoľvek právo súvisiace s ktoroukoľvek z pohľadávok. Postupník žiada postupcu, aby do času vstupu postupníka do príslušného

konania vymáhal pohľadávky postupca". Z vyššie uvedeného zákonného ustanovenia, ako aj zmluvného dojednania je zrejmé, že postupca je do času, kým súd rozhodne o zmene účastníka konania (kým postupník vstúpi do konania), oprávnený vymáhať postúpenú pohľadávku a konať vo veci. Tvrdenie žalovaných, že postupca nie je oprávnený postúpenú pohľadávku vymáhať, nie je preto pravdivé. S poukazom na uvedené je zrejmé, že spoločnosť DOLPHINS CORPORATION LTD. bola oprávnená na podanie odvolania.

30. K vyjadreniu právneho zástupcu žalobcu zaslal žalovaný 3/ vyjadrenie, v ktorom poukázal na to, že tvrdenie právneho zástupcu žalobcu, že podpísanie záložnej zmluvy žalovanými 2/, 3/ a 4/ nemožno vykladať inak, ako ich súhlas so zriadením a vznikom záložného práva, je právne irelevantné a v rozpore s ustálenou judikatúrou. Nie je mu tiež zrejmé, prečo VÚB, a.s. Prešov neuplatnila svoje právo zo záložnej zmluvy a nenavrhla predaj zálohu, ale radšej postúpila svoju pohľadávku postupníkovi GFR a.s., Bratislava, ktorý ju postúpil spoločnosti D&I CONSULTING LIMITED, ktorá ju postúpila spoločnosti DOLPHINS CORPORATION LTD. a táto ju následne postúpila postupníkovi AMERICAN ART ADVISORS LLC. Následky postúpenia pohľadávky sa prejavujú v právnom postavení všetkých účastníkov konania. Veriteľ stráca pohľadávku s jej príslušenstvom a všetkými právami s ňou spojenými v prospech nového veriteľa. Tvrdenie právneho zástupcu žalobcu, že oznámenie o postúpení pohľadávky dlžníkovi s časovým odstupom v roku 2016 nič nemení na oprávnení postupcu, je právne irelevantné, pretože podľa ust. § 524 ods. 1, prvej vety OZ postúpenie pohľadávky je postupca povinný bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Zo žiadneho splnomocnenia právneho zástupcu žalobcu nevyplýva, že žalobca ho splnomocnil na oznámenie postúpenia pohľadávky dlžníkovi.

31. Z obsahu spisu vyplýva, že odvolanie žalobcu DOLPHINS CORPORATION LTD. proti rozsudku súdu prvej inštancie, vrátane návrhu na zmenu účastníka konania podľa ust. § 92 ods. 2 a 3 OSP, bolo podané na poštovom úrade dňa 7. marca 2016, t. j. za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. (ďalej aj „Civilný sporový poriadok" alebo „CSP"), ktorý v ustanovení § 473 zrušil Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (zákon č. 99/1963 Zb.).

32. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

33. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované (odsek 2 vyššie citovaného ustanovenia CSP).

34. Konanie začaté do 30. júna 2016 na vecne, miestne, kauzálné a funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. júna 2016 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo (odsek 4 vyššie citovaného ustanovenia).

35. Vzhľadom na prechodné ustanovenie § 470 ods. 2 CSP, odvolací súd posudzoval odvolacie dôvody žalobcu v zmysle ustanovení Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 30. júna 2016, teda procesnej úpravy platnej a účinnej v čase, keď žalobca podal odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie.

36. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací, po prejednaní odvolania v rozsahu a z dôvodov v ňom uvedených, bez nariadenia odvolacieho pojednávania, dospel k záveru, že sú splnené zákonné podmienky na zrušenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie.

37. V odvolacom konaní žalobca podal súdu návrh na zmenu účastníka konania na jeho strane, o ktorom odvolací súd rozhodol procesným uznesením sp. zn. 1Obo/12/2016 z 20. septembra 2016 tak, že pripustil, aby z konania na strane žalobcu vystúpila spoločnosť DOLPHINS CORPORATION LTD. a na jej miesto vstúpila spoločnosť AMERICAN ART ADVISORS LLC. V podrobnostiach odvolací súd odkazuje na odôvodnenie právoplatného uznesenia z 20. septembra 2016. Keďže podanie takéhoto návrhu v odvolacom konaní je procesne prípustné (ust. § 92 ods. 2 a 3 OSP, resp. ust. § 80 CSP),

námietka žalovaného 3/, že súd mal procesný návrh vylúčiť na samostatné konanie, je bez právnej relevancie.

38. Odvolateľ v odvolaní namietal, že postupom súdu prvej inštancie sa mu ako účastníkovi konania odňala možnosť konať pred súdom z dôvodu, že súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu, resp. jeho právneho zástupcu, a to napriek tomu, že pred posledným pojednávaním požiadal súd o odročenie pojednávania, pretože podľa informácií získaných od žalobcu dochádza k postúpeniu žalovanej pohľadávky na tretiu osobu, pričom vzhľadom na miesto sídla postupníka, zmluvu o postúpení pohľadávok nebude možné doručiť súdu do termínu pojednávania. Podľa názoru odvolacieho súdu, podanie právneho zástupcu žalobcu označené ako „Ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní a žiadosť o odročenie pojednávania“ neobsahuje potrebné náležitosti návrhu na odročenie pojednávania v zmysle ust. § 119 ods. 2 OSP, keďže právny zástupca žalobcu neoznámil súdu, kedy sa o dôvode odročenia pojednávania dozvedel a nepreukázal tak, že dôvod na odročenie pojednávania /že sa má postupovať žalovaná pohľadávka/ oznámil súdu bez zbytočného odkladu po tom, čo sa o ňom dozvedel alebo odkedy sa o ňom mohol dozvedieť alebo s prihliadnutím na všetky okolnosti ho mohol predpokladať. Súd prvej inštancie preto procesne nepochybil, keď vec prejednal v neprítomnosti žalobcu, resp. jeho právneho zástupcu, a svojím postupom neodňal žalobcovi ako účastníkovi konania možnosť konať pred súdom. Zmluvu o postúpení pohľadávok z 27. decembra 2014 právny zástupca žalobcu predložil až v odvolacom konaní ako prílohu odvolania, v ktorom (okrem iného) si uplatnil aj procesný návrh na pripustenie zmeny účastníka konania podľa ust. § 92 ods. 2 a 3 OSP, o ktorom následne rozhodol odvolací súd uznesením z 20. septembra 2016. Odvolací dôvod, že žalobcovi ako účastníkovi konania sa postupom súdu prvej inštancie odňala možnosť konať pred súdom, odvolací súd nepovažoval za opodstatnený.

39. V odvolaní odvolateľ navrhol aj zmenu žaloby - zmenu pôvodného petitu z dôvodu, že v priebehu súdneho konania došlo k podstatnej zmene skutočností tvrdených v žalobe v znení jej zmeny, pripustenej uznesením Krajského súdu v Košiciach č. k. 14Cb/24/95-74 z 5. februára 2002, pretože na základe právoplatného rozhodnutia Okresného súdu Prešov sp. zn. 12C/184/95 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 17Co/300/96 došlo k zrušeniu a vyporiadaniu podielového spoluvlastníctva žalovaných 2/, 3/ a 4/ k založeným nehnuteľnostiam a na základe rozhodnutia Okresného úradu Prešov č.: ŽP SP 4136/1999 - c - Da z 19. januára 2000 (fotokópia je založená v spise na č. l. 364 a nasl.) došlo k vyvlastneniu niektorých založených nehnuteľností v prospech Slovenskej republiky, v dôsledku čoho žalobca navrhol zaviazat' žalovaných 3/ a 4/ k zaplateniu sumy 424 981,74,- eur s príslušenstvom s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť ostatných žalovaných, pričom žalobca je oprávnený domáhať sa uspokojenia žalovanej pohľadávky proti žalovanému 3/ len z výťažku predaja založených nehnuteľností, zapísaných na LV č. XXXXX, kat. územia P., Obec Prešov a špecifikovaných v ním navrhnutom zmenenom petite, ktorých žalovaný 3/ je výlučným vlastníkom a žalobca je oprávnený domáhať sa uspokojenia žalovanej pohľadávky proti žalovanému 4/ len z výťažku predaja založených nehnuteľností, zapísaných na LV č. XXXXX, kat. územia P., Obec Prešov, špecifikovaných v ním navrhnutom zmenenom petite, ktorých žalovaný 4/ je výlučným vlastníkom, oproti pôvodne uplatnenému petitu žaloby, ktorým žalobca žiadal zaviazat' žalovaných 3/ a 4/ k zaplateniu žalovanej pohľadávky s príslušenstvom, pričom žalobca sa domáhal uspokojenia pohľadávky proti žalovaným 3/ a 4/ z výťažku predaja založených nehnuteľností, zapísaných na LV č. XXXX, kat. územia P., Obec Prešov, ktorých žalovaní 3/ a 4/ boli spoluvlastníkmi.

40. Vyššie uvedeným návrhom na zmenu žaloby sa v ďalšom konaní bude zaoberať súd prvej inštancie, nakoľko v odvolacom konaní nie je možné žalobu meniť (ust. § 371 CSP). K uvedenému odvolací súd ďalej uvádza, že zmenu petitu žalobca uplatnil už v podaní z 12. júla 2011, označenom ako „Doplnenie vyjadrenia žalobcu k odvolaniam žalovaných - návrh na nariadenie predbežného opatrenia“ (založený je v spise na č. l. 349 a nasl.), pričom na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k založeným nehnuteľnostiam upozornil aj žalovaný 4/ v doplnení odvolania z 12. marca 2007 (založené je v spise na č. l. 238 a nasl.). Keďže v predmetnom spise sa nenachádza právoplatný rozsudok Okresného súdu Prešov č. k. 12C/184/95-175 o zrušení podielového spoluvlastníctva žalovaných 2/, 3/ a 4/, bude potrebné, aby súd prvej inštancie si vyžiadal právoplatné súdne rozhodnutie o zrušení a vyporiadaní

podielového spoluvlastníctva k predmetným nehnuteľnostiam, ktoré tvoria záloh v zmysle záložnej zmluvy č. 1/92 z 27. apríla 1992 a ktoré pôvodne boli v podielovom spoluvlastníctve žalovaných 2/, 3/ a 4/, resp. súd prvej inštancie si z Okresného súdu Prešov zapožičia celý spis vedený pod sp. zn. 12C/184/95. Okrem toho tiež časť nehnuteľností, špecifikovaných v pôvodnom petite žaloby, bola vyvlastnená v prospech Slovenskej republiky, a teda žalovaní 3/ a 4/ už nie sú ich vlastníkami, ako to vyplýva aj z fotokópie rozhodnutia o vyvlastnení z 19. januára 2000 (založené je v spise na č. l. 364 a nasl.). V tomto smere odvolací súd poukazuje na to, že pre rozsudok je vždy rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia (ustanovenie § 217 ods. 1 CSP, korešpondujúce predtým platnému ustanoveniu § 154 ods. 1 OSP). Výrok každého súdneho rozsudku musí byť preto presný, určitý a zrozumiteľný, aby súdne rozhodnutie bolo vykonateľné tak po stránke formálnej, ako aj stránke materiálnej. Pokiaľ je záväzok zabezpečený záložným právom, pričom záložným dlžníkom je osoba odlišná od dlžníka hlavného záväzku (tzv. obligáčného dlžníka), záložný veriteľ si pre realizáciu záložného práva výkonom rozhodnutia musí najskôr zabezpečiť vykonateľné súdne rozhodnutie proti tomu, kto je záložným dlžníkom. Právo záložného veriteľa domáhať sa uspokojenia zo zálohu (ust. § 151f ods. 1 OZ), pokiaľ záložným právom zabezpečená pohľadávka nebola riadne a včas splnená, môže byť v konaní pred súdom vyjadrené len ako nárok na zaplatenie zabezpečenej pohľadávky (prípadne aj jej príslušenstva) s tým, že uspokojenia tejto pohľadávky sa oprávnený záložný veriteľ môže domáhať len z výťažku predaja zálohu.

41. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že na základe úverovej zmluvy č. 1/92 z 27. apríla 1992 (ďalej aj „úverová zmluva“) právny predchodca žalobcu poskytol podnikateľovi Záhradníctvo, sadovníctvo, stavebníctvo J-L-V spoločnosť s ručením obmedzeným Prešov (žalovaný 1/) úver vo výške 14.508.000,- Sk. Z článku IV. bodu 1 úverovej zmluvy vyplýva, že návratnosť úveru bola zabezpečená v zmysle ust. § 151a až § 151g OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. založením nehnuteľností podľa záložnej zmluvy č. 1/92, ktorá v zmysle článku VI. bodu 7 je súčasťou úverovej zmluvy. Dňa 27. apríla 1992 bola uzavretá aj záložná zmluva č. 1/92. Z článku V. bodu 1 záložnej zmluvy vyplýva, že sa uzatvára na dobu určitú, t. j. do 10.01.1999, najneskôr do vyrovnania všetkých záväzkov voči banke. Predmetom záložnej zmluvy bolo zriadenie záložného práva na nehnuteľnosti špecifikované v článku I. bode 1, ktorých vlastníkom nebol záložca - žalovaný 1/, pretože tieto boli v podielovom spoluvlastníctve žalovaných 2/, 3/ a 4/. V čase uzavretia záložnej zmluvy žalovaní 2/, 3/ a 4/ boli aj konateľmi žalovaného 1/, ktorý bol obligácnym dlžníkom. Záložná zmluva bola registrovaná na štátnom notárstve v Prešove dňa 13. mája 1992, čím nastali právne účinky registrácie záložného práva (ust. § 151b ods. 1 a 2 OZ). Návrh na registráciu (založený v spise na č.l. 363) bol predložený veriteľom - VÚB, a. s. pobočka Prešov a dlžníkom Záhradníctvo, sadovníctvo, stavebníctvo J - L - V spoločnosť s ručením obmedzeným Prešov a je podpísaný zástupcami banky a za dlžníka žalovanými 2/, 3/ a 4/. Prílohou návrhu je záložná zmluva a list vlastníctva.

42. Základný rozpor medzi žalobcom (na jednej strane) a žalovanými 3/ a 4/ (na strane druhej) je v tom, či žalovaní 3/ a 4/ ako podieloví spoluvlastníci, dali alebo nedali žalovanému 1/ (záložcovi) súhlas k založeniu nehnuteľností v zmysle záložnej zmluvy č. 1/92.

43. Keďže žalovaní 3/ a 4/ popierali, že dali súhlas so založením nehnuteľností, ktorých podielovými spoluvlastníkmi boli v čase uzavretia záložnej zmluvy, súd prvej inštancie dospel k záveru, že v posudzovanom prípade nedošlo k platnému vzniku záložného práva k nehnuteľnostiam špecifikovaných v záložnej zmluve.

44. S vyššie uvedeným záverom súdu prvej inštancie sa odvolací súd nestotožňuje a považuje ho za predčasne vyslovený, bez riadneho zistenia skutkového a právneho stavu.

45. Podľa ustanovenia § 151a ods. 1 OZ v znení účinnom v čase uzavretia záložnej zmluvy (ďalej len „OZ“), záložné právo slúži k zabezpečeniu pohľadávky a jej príslušenstva tým, že v prípade ich riadneho a včasného nesplnenia je záložný veriteľ oprávnený domáhať sa uspokojenia zo založenej veci; záložné právo sa vzťahuje na záloh, jeho príslušenstvo a prírastky, ale z plodov len na tie, ktoré nie sú oddelené.

46. Podľa ustanovenia § 151b ods. 1 a ods. 2 OZ, záložné právo vzniká na základe písomnej zmluvy, schválenej dedičskej dohody alebo zo zákona. Záložné právo vzniká, ak ide o nehnuteľnosť, vkladom do katastra nehnuteľností.

47. Podľa ustanovenia § 151d ods. 1 OZ, ak niekto dá do zálohu cudziu vec bez súhlasu vlastníka alebo osoby, ktorá má k veci iné vecné právo nezlučiteľné so záložným právom, vznikne záložné právo, len ak sa vec odovzdá záložnému veriteľovi a ten ju prijme dobromyseľne, že záložca je oprávnený vec založiť. V prípade pochybnosti platí, že záložný veriteľ konal dobromyseľne.

48. Podľa ustanovenia § 35 ods. 1 a ods. 2 OZ, prejav vôle sa môže urobiť konaním alebo opomenutím; môže sa stať výslovne alebo iným spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti o tom, čo chcel účastník prejavovať. Právne úkony vyjadrené slovami treba vykladať nielen podľa ich jazykového vyjadrenia, ale najmä tiež podľa vôle toho, kto právny úkon urobil, ak táto vôľa nie je v rozpore s jazykovým prejavom.

49. Právne úkony vyjadrené inak než slovami sa vykladajú podľa toho, čo spôsob ich vyjadrenia obvykle znamená. Pritom sa prihliada na vôľu toho, kto právny úkon urobil a chráni sa dobromyseľnosť toho, komu bol právny úkon určený (odsek 3 vyššie citovaného ustanovenia).

50. V zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 151d ods. 1 OZ bolo možné, aby niekto (v danom prípade to bol obligačný dlžník) dal do zálohu aj cudziu vec (hnuteľnú alebo nehnuteľnú), na čo sa vyžadoval súhlas vlastníka veci (v danom prípade to boli žalovaní 2/, 3/ a 4/), ktorý bolo možné dať aj ústne, konkludentne alebo iným spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti o tom, čo chcel účastník prejavovať, keďže z ust. § 151d ods. 1 OZ nevyplýva, že takýto súhlas vlastníka zálohu musel byť daný len v písomnej forme. Záložná zmluva bola uzavretá dňa 27. apríla 1992 medzi žalobcom ako záložným veriteľom a žalovaným 1/ ako záložcom. Za záložcu (podnikateľa) ju podpísali žalovaní 2/, 3/ a 4/, ktorí v čase uzavretia záložnej zmluvy boli konateľmi záložcu, spoločníkmi záložcu a zároveň aj podielovými spoluvlastníkmi založených nehnuteľností. Následne bol Štátnemu notárstvu v Prešove predložený spoločný návrh veriteľa VÚB, a.s. a dlžníka na registráciu záložnej zmluvy, ktorý za dlžníka opätovne podpísali žalovaní 2/, 3/ a 4/. Jeho prílohou je záložná zmluva a list vlastníctva. Z obsahu návrhu na registráciu vyplýva, že záložnou zmluvou si veriteľ zabezpečuje uspokojenie svojej pohľadávky z úveru v sume 14 508 000,-Sk, poskytnutého na preplatenie vydraženej prevádzkovej jednotky. Záložná zmluva bola zaregistrovaná Štátnym notárstvom v Prešove dňa 13. mája 1992, čím nastali právne účinky registrácie záložnej zmluvy. Žalovaní 3/ a 4/ tvrdia, že ako podieloví spoluvlastníci nehnuteľností nedali záložcovi - žalovanému 1/ súhlas s ich založením a záložnú zmluvu podpísali len ako konatelia záložcu. Konanie žalovaných 2/, 3/ a 4/ pri uzavretí záložnej zmluvy a následnom podaní návrhu na registráciu záložnej zmluvy však nasvedčuje skôr tomu, že so založením nehnuteľností, ktorých boli podielovými spoluvlastníkmi, súhlasili. Úlohou súdu prvej inštancie preto bude posúdiť prejav vôle žalovaných 3/ a 4/ prostredníctvom jednotlivých metód výkladu za účelom zistenia, či žalovaní 3/ a 4/ dali súhlas záložcovi - žalovanému 1/ na založenie nehnuteľností, ktorých podielovými spoluvlastníkmi boli v čase uzavretia záložnej zmluvy č. 1/92. Právny úkon vyjadrený slovami je potrebné vykladať podľa jeho jazykového vyjadrenia zachyteného v zmluve (prostriedkami gramatickými), ďalej prostriedkami logickými, ako aj podľa vôle strán, ktoré právny úkon urobili s prihliadnutím k účelu právneho úkonu, ak nie je táto vôľa v rozpore s jazykovým prejavom právneho úkonu.

51. Z ustanovenia § 151d ods. 1 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. *expressis verbis* nevyplýva, že sa vzťahuje len na veci hnuteľné. V zmysle citovaného ustanovenia bolo možné, aby záložca dal do zálohu aj cudziu vec, ktorou bola nehnuteľnosť, na čo sa vyžadoval súhlas vlastníka veci. Bez takéhoto súhlasu záložné právo k cudzej veci vzniklo len vtedy, ak sa vec odovzdala záložnému veriteľovi a ten ju prijal dobromyseľne, že záložca je oprávnený vec založiť, pričom v prípade pochybností platilo, že záložný veriteľ konal dobromyseľne. Z judikatúry k ustanoveniu § 151d ods. 1 OZ v znení účinnom v čase uzavretia záložnej zmluvy vyplýva, že odovzdaním nehnuteľnosti záložnému veriteľovi uvedenému v zmluve sa v zmysle tohto ustanovenia rozumel vklad záložného práva v prospech záložného veriteľa do katastra nehnuteľností (viď. rozhodnutia NS ČR sp. zn. 29Cdo/2512/2000, sp. zn. 30Cdo/2013/2002, sp. zn. 21Cdo/328/1999).

52. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie rozhodol v merite veci predčasne, bez riadneho zistenia skutkového a právneho stavu ohľadne toho, či došlo k vzniku záložného práva v zmysle ust. § 151d ods. 1 OZ, či záložné právo stále trvá (touto otázkou sa súd prvej inštancie vôbec nezaoberal vzhľadom na zamietnutie žaloby z iného dôvodu) a či záložnému veriteľovi vzniklo právo domáhať sa uspokojenia pohľadávky s príslušenstvom proti žalovaným 3/ a 4/ z výťažku predaja zálohov, ktorých žalovaní 3/ a 4/ sú výlučnými vlastníkami.

53. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil podľa ust. § 389 ods. 1 písm. c/ CSP (ust. § 221 ods. 1 písm. h/ OSP) a podľa ust. § 391 ods. 1 CSP (ust. § 221 ods. 2 OSP) vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Súd prvej inštancie bude postupovať v intenciách právneho názoru vysloveného odvolacím súdom v tomto rozhodnutí, doplní dokazovanie za účelom riadneho zistenia skutkového stavu a následného právneho posúdenia veci a opätovne rozhodne.

54. O náhrade trov konania rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci (ust. § 396 ods. 3 CSP).

55. Rozhodnutie bolo prijaté členmi odvolacieho senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0 (ust. § 393 ods. 2, posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné podať dovolanie (ust. § 419 CSP a contrario).